

[Elgaard.]

de andre, thi Befolkningen har ligesom faaet det Indtryk, at det at faa Præsten ud er en Hovedopgave i denne Henseende.

Det kan jo heller ikke nægtes, at naar man fra den højtærede Indenrigsministers og fra Regeringspartiernes Side holder fast paa dette, saa faar man ogsaa med Rette det Indtryk, at det er en Hovedopgave at faa denne Ændring gennemført. Derfor vil jeg mene, at det vil være rigtigt, at vi overvejer dette noget nærmere, inden vi vedtager denne Ændring.

Maa jeg dernæst vedrørende Bestemmelsen om Mindretalsrepræsentationen i staaende Udvalg sige, at det, man antagelig tilsigter med et saadant Forslag, vel maa være dette, at man vil gøre det muligt for et Mindretals Repræsentant paa saa tidligt et Tidspunkt som muligt at være med i Sagens Behandling. Dette kan jo ogsaa se saare paaskønnelsesværdigt ud; men jeg vil dog mene, at man intet vilde opnaa ved at gennemføre denne Bestemmelse, idet Stillingen vil være den, at et Flertal — og dette Flertal sikres jo fremdeles trods denne Bestemmelse, hvad der ogsaa kun er rimeligt — kan behandle en hvilken som helst Sag indenfor sin Flertalsgruppe, indtil et hvilket som helst Stadium af Sagen, som de selv skønner rigtigt, inden man giver Mindretallene Underretning og dermed bringer Sagen frem til mere almindelig Kundskab. Indseende med en Sags Behandling paa et tidligt Tidspunkt tror jeg altsaa ikke, man naar ved at gennemføre denne Bestemmelse. Jeg tror, at dette Kendskab til Sagen kommer lige hurtigt indenfor Mindretallet, enten man gennemfører denne Bestemmelse eller ikke.

Jeg skal med disse Bemærkninger slutte, idet jeg paa mit Partis Vegne kan udtale Villighed til at arbejde med paa Sagens videre Fremme.

Carlson-Skiødt: Jeg vil gerne begynde med at udtale min Anerkendelse af de venlige Ord, som det ærede Medlem Hr. Bresemann henvendte til mig. Det gaar jo tidt os Rigsdagsmænd her i Tinget saadan, at det, vi nærmest faar at høre her fra denne Talerstol, er Kritik. Derfor er det dobbelt anerkendelsesværdigt, naar man en Gang imellem hører Anerkendelse. Jeg kan for mit Vedkommende ogsaa anerkende

det ærede Medlem Hr. Bresemanns Udtalelser fra i Dag og i Gaar om større købstadkommunalt Selvstyre og Selvstændighed. Jeg er ganske enig i den Grundbetragtning, som jeg jo ogsaa har gjort mig til Talsmand for.

Hertil vil jeg gerne føje, at de mange praktiske og forstandige Vink, som det ærede Medlem Hr. Bresemann fremsatte i Gaar, viser ham efter min Opfattelse som den praktiske Byrådsmand med de mange Aars Erfaring. Og muligvis sporer man egentlig ikke i dette Lovforslags Paragraffer saa meget den praktiske Bykommunalmands Erfaring. Men det er jo alt sammen Spørgsmaal, som kan tages under Overvejelse; og det er kun godt, at der i det kommende Udvalg vil komme til at sidde Mennesker, som igennem Aarene har indhøstet Erfaringer paa det kommunale Omraade, som man umuligt kan have, uden at man selv har haft med Tingene at gøre.

Naar jeg derefter skal gøre nogle faa Bemærkninger til den højtærede Indenrigsminister, vil jeg begynde med mine Udtalelser i Gaar, som ogsaa den højtærede Indenrigsminister omtalte, angaaende sidste Stykke i § 18, hvorved der tillægges Indenrigsministeren Myndighed til at omlægge de kommunale Grænser. Dette er jo Grundbetragtningen i dette Stykke, at Indenrigsministeren paa egen Haand skal kunne optrække nye kommunale Grænser mellem By og Landdistrikt.

Naar jeg drog dette Punkt ret stærkt frem i Gaar i min Ordførertale, hang det sammen med de Erfaringer, jeg har gjort som Medlem af det Byraad, jeg i Øjeblikket har den Ære at være Medlem af, ved de Forhandlinger, vi i Øjeblikket er inde i, hvorefter der vil kunne blive Tale om en Tvangsindlemmelse, hvor man ikke forhandler sig til Rette, men hvor Indenrigsministeren til syvende og sidst af egen Magtfuldkommenhed vil kunne afgøre Spørgsmaalet egenmægtigt. Saadan er Loven i Øjeblikket.

Jeg skal begrunde, hvorfor jeg i Gaar drog dette mere udførligt frem. Det var, fordi der er et Eksempel, som jeg personligt har Kendskab til, og jeg har en Følelse af, at lignende Vanskeligheder foreligger ogsaa paa Kolding-Egnen. Der blev for fire Aar siden for Odenses Vedkommende nedsat en